

Okulumuz Tarihiçesi

1957 yılında öğrenime açılan okul, 'Kız Lisesi' olarak hizmet vermekteydi. Dokuz dönümlük arazi üzerinde üç bina bulunmakta, konferans ve kapalı spor salonları, beş adet laboratuvar, resim ve müzik odaları, asırlık ağaçların bulunduğu geniş bahçesi ile 'Moda Caddesi'nden denize kadar uzanmaktadır. Okulun üç binasından bir tanesi olan 'Mermer Konak' ile ayrı bir önem taşımaktadır. Muhtar Paşa'nın mirasçıları tarafından Milli Eğitim Bakanlığı'na satılan 'Mermer Konak', 19. yüzyılın sonlarında yapılmıştır. Diğer iki bina 1969 ve 1972 yıllarında konağın bahçesine ilave olarak yapılmıştır. 1996-97 Öğretim yılında yabancı dil ağırlıklı eğitime de başlamıştır. Şu anda eğitim ve öğretim Anadolu Lisesi statüsünde sürmektedir.

basanyaymilletligimcukubü

Bir Demet Sür

6

İSTANBUL KADIKÖY LİSESİ

BİR DEMET ŞİİR(6)

.....

İstanbul Kadıköy Lisesi Basın/Yayın/İletişim Kulübü

.....

2017/2018

YAYIN KURULU

Mustafa Yavuz
Nusret Karaca

Basın/Yayın/İletişim Kulübü

İsa Genç

Fatih Yalçın

Burak Cavit Sicimoğlu

İkra Dip

Azra Akiz

Zeynep Lara Değerli

KAPAK TASARIM

Burak Cavit Sicimoğlu

SAYFA DÜZENLEME

Mustafa Yavuz
Selin Karaca

DENETLEME KURULU/DÜZELTİ

Md.Başyrd. Ahmet Çayır / Atike Gazneli

Teoman Tokdemir / Emine Gügercin

Nalan Özdürüş Şibik / Ramadan Güray

SANAT DANIŞMANI//DERLEYEN

Nusret Karaca

Adres:Hacı İzzet Sokak. No:7 Moda/İst

Tel:02163450971

Belgegeçer(faks) 02164186160

e posta:9674277@meb.k12.tr

İÇİNDEKİLER

<i>JENERİK</i>	1
<i>SUNU</i>	4
<i>GİRİŞ</i>	5
<i>FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA'DAN</i>	6
<i>BETÜL DEMİRAĞ ANISINA</i>	7
<i>ÖZLEM/ NUSRET KARACA</i>	8
<i>HAYAT/ MUSTAFA YAVUZ</i>	9
<i>TARİH KUCAK AÇINCA AŞKLARA/ NUSRET KARACA</i>	10
<i>ŞEHİR/ HİLAL AYTEKİN</i>	11
<i>KUMARBAZ/ HİLAL AYTEKİN</i>	12
<i>ÜZGÜN/KAAN KARYAĞDI</i>	13
<i>YABANCI/ M. SİRENA PAK</i>	14
<i>ÖYLESİNE DİZELER/ AYIZIT</i>	15
<i>HAMUŞ VE BİŞNEV.../ HİLAL SU ÖZDEMİR</i>	16
<i>AŞK ESİRİ/ AYŞE ALKAN</i>	18
<i>ZAMAN/ AHMET SALİH GÜNEŞ</i>	19
<i>İÇİMDEKİ KIZ/ AYŞEGÜL KARALİ</i>	20
<i>SESSİZLİK/ GÜLFER ŞENTÜRK</i>	21
<i>GÖZLERİNİ DİNLİYORUM/ DERYA TURAN</i>	22
<i>HÜLYA'YA/ (GİZLİ HAYRAN)</i>	23
<i>AHÇİÇEK/ ÖZGE YILDIZ</i>	24
<i>ÖZGÜRLÜK/ ŞIVGA GÜNDOĞDU</i>	25
<i>SES/ TÜRKAN AKCI</i>	26
<i>SÖYLE BANA/ FATİH YALÇIN</i>	27

<i>TİPİTİP/ FATMA YÜKSEL BİTİM.....</i>	<i>28</i>
<i>VESAİRE/ HURİYE ŞİMŞEK.....</i>	<i>29</i>
<i>VAKİTSİZ ZAMANLAR/ FATMA YÜKSEL BİTİM.....</i>	<i>30</i>
<i>GİBİ/ ESRA ÇAM.....</i>	<i>31</i>
<i>YANLIŞ VE HATA/ BAHTİYAR UZUNOĞLU.....</i>	<i>32</i>
<i>ELLERİM KIRILSIN/ BAHTİYAR UZUNOĞLU.....</i>	<i>33</i>
<i>BENİ ANLAMAYACAĞSIN/ MEHMET DAĞISTANLI.....</i>	<i>34</i>
<i>BENİM YOLUM/ İBRAHİM ARISOY.....</i>	<i>35</i>
<i>ATAM/ L. HANSA GEÇER.....</i>	<i>36</i>
<i>YOKUZ/ BİLGE BORDANACI.....</i>	<i>37</i>
<i>HÜZÜN/ NALAN ÖZDURUŞ ŞİBİK.....</i>	<i>38</i>
<i>MERYEM ANA/ ÖMER FARUK DELİ.....</i>	<i>39</i>
<i>UMUTSUZLUK/ ÖMER FARUK DELİ.....</i>	<i>40</i>
<i>DENİZE BAKARKEN/ EMİNE IRMAK.....</i>	<i>41</i>
<i>TAHAYYÜL/ NUR DEMİRBAŞ.....</i>	<i>41</i>
<i>RÜZGÂR VE BEN/ CEMRE YILMAZ.....</i>	<i>42</i>
<i>SEVİP DE BULUŞAMAYAN KALPLER/ KAAAN KRAL YILMAZ.....</i>	<i>42</i>
<i>ZAMAN DURSA/ BERİL NUR BÜYÜKÇOLAK.....</i>	<i>43</i>
<i>BEN BİR ÖĞRETMENİM/ ZEKİYE BÜYÜKÇOLAK.....</i>	<i>44</i>
<i>BAĞIRIŞ/ HÜSEYİN KUŞ.....</i>	<i>45</i>
<i>KORKTUĞUM ŞEY BAŞIMA GELDİ/ SADIYE TAVUKÇU.....</i>	<i>46</i>
<i>ATAM'A/ HÜSEYİN KUŞ.....</i>	<i>47</i>
<i>SABIR/ HÜSEYİN KUŞ.....</i>	<i>47</i>
<i>KORKUSUZCA SEV/ GÜLSÜM YUĞURTÇU.....</i>	<i>48</i>
<i>DİYORUM/ MUSTAFA SAĞLIK.....</i>	<i>49</i>
<i>HİÇLİK ŞAİRİ/ BURAK CAVİT SİCİM.....</i>	<i>50</i>

SUNU

Değerli İstanbul Kadıköy Lisesi Ailesi ve Şiir Severler;

İşte yeni bir yayınlara yine sizlerle birlikteyiz. Sürekli üreten, sürekli yeni paylaşımlar yapmaya çalışan ve hep en iyiyi hedefleyen Basın Yayın Kulübümüzün bu seferki etkinliği yeni bir şiir kitabı hazırlamak oldu. Geçmiş yıllarda da basılan şiir kitaplarımızın altıncısı olacak bu kitabımız. Öğretmen, öğrenci ve velilerimizin eserlerini sizlerle buluşturuyoruz yine. Her biri kalbinden geçen duyguları inci gibi dizdiler bu satırlara.

Duvar gazetesi, fanzinler, dergiler, deneme kitabı ve şiir kitapları ile Basın Yayın Kulübünün bu çalışmaları okulumuzda edebiyat sevdalısı gençlerimize yol göstermekte ve onları cesaretlendirmektedir. Biz yöneticiler de her zamanki gibi onların bu çalışmaları yapmasına destek olarak belki yeni şairler, yazarlar kazandıracakız ülkemize. Sanatın ve edebiyatın güzel yüzünü bir kez daha amatör şairlerimizle çıkaracağız gün yüzüne. Sizlerin beğenisiyle yeni umutlarla sarılacağız yine kalemlere.

Bu yeni şiir kitabımız, her alanda olduğu gibi edebiyat alanında da başarıdan başarıya koşan okulumuza armağan olsun. Hazırlanmasında emeği geçen öğretmen, öğrenci, velilerimiz, personelimiz ve Okul Aile Birliği'ne teşekkür ediyorum.

Mustafa YAVUZ
Okul Müdürü

"BİR DEMET ŞİİR"(1) -1999

Kadıköy Kız Lisesi

Öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, velilerimiz ve çalışanların dizeleriyle başlamıştı şiir yolculuğumuz.

Sonra yeni yolculuklara yelken açtık yüreğimizin sesiyle. Uğradığımız limanlar birden bire iki...üç...dört...beş oldu İstanbul Kadıköy Lisesi olarak... Derken yeni şiir yolcularıyla yeni bir limana daha vardık.

"BİR DEMET ŞİİR"(6) - 2017/2018

.....

Salah Birsal "Şiir seven insanı da sever." demişti bir söyleşimizde.

"Şiir Yaşantının Yüreğidir" der ya eğitimci/yazar Mehrizat...

Bizler de yaşamın içinde olmak istedik yüreğimizdeki dizelerle...

Öyleyse; bir kez daha çevirelim sayfaları.

Çünkü içinde yine "BİZ" varız.

Nusret Karaca

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA'DAN...

Köstebek sorar kaplumbağaya,

- Nasıl geçireceğiz bu kışı?

Yağmurlar daha çok,

Kar daha çok...

Kaplumbağa yanıtlar,

- Seve seve birbirimizi

Daha çok...

BETÜL DEMİRAĞ ANISINA...

Kocaman ellerim, ufacak düşüncelerim vardı.
Eş pazarlar yaşadım hep
Buruk buruk, bir kez daha buruk.
Böyle bir gün rastlaştık.
Kocaman ellerime ufacak düşüncelerimi
Uzativer istedim kaç kez.
Sonra birden çektim korkup.
Günler günü ürkek,
Ufalan ellerime, kocamanlaşan düşüncelerimle baktım.
Bir gün fark ediverdim;
Ellerim kocamanlaşıyor, düşüncelerim ufalıyordu.
İçim buruk buruktu hep
Sonraları, çok sonraları gördüm ki
Ne ellerim gereğince kocamanlaşmıştı,
Ne de düşüncelerim ufalmıştı, istediğimce.
Anladım, tutkumdan bir şeyler kalmıştı içimde.

ANISINA...

Betül Demirağ

(17/07/1967)... 1999 (Bir Demet Şiir 1)

ÖZLEM

Hani insanlar vardı
Bu dünyada
Savaşa, açlığa karşı.
Hani okullar vardı
Bu dünyada
Sevgiyi, barışı öğreten.
Peki, ben niye ağlıyorum
Denizleri, okyanusları,
Gökyüzünü görmek,
Çiçekleri koklamak
Ve bu yaşımda
Koşup oynamak varken çocuklarla?
Neden tutunacak yer arıyorum?

Nusret Karaca

HAYAT

Zaman su gibi akıp geçiyor derler ya hep
Zamanla beraber hayatın da aktığını bilmezler
Daha dün büyümek için çırpınırken
Şimdi zamanı durdurmaya çalışıyoruz ümitsizce...

Yaş ilerledikçe bir hesaplaşma başlıyor insanın içinde
Bugüne kadar neler yaptım, bilerek ve bilmeyerek
Doğruları düşünüyor önce, mutlu oluyor
Ama yanlışları hatırlayınca, bir korku sarıyor bedenini

İnsan hep büyük sözü dinlemeliymiş
Mutlu ve doğru bir hayat sürmek için
Ama olmuyor işte, yine kazanıyor kötü yanımız
Hatalarımızın cezasını da çekmiyor ayaklarımız

Mutluluk sevgi demek, çocuk olmak demek
Doğruyu yanlış düşünmeden, her şeyi yapabilmek
Ama özünde yapmamız gereken
Allah korkusu ile insan gibi yaşayabilmek

Mustafa YAVUZ

TARİH KUCAK AÇINCA AŞKLARA

Aşk şiiri

Önce Sümer’de mi yazıldı?
Çağlar boyu
Tek mi kaldı dizelerde
“MEZOPOTAMYA”?

Sizce Anadolu’da yalnızca ana kraliçe miydi
“TAVANANNA”?

Ne bekliyordu hükmederken
“KLEOPATRA”?
Mısır ülkesinden tarihlerin not düştüğü
Destansı bir savaş
“TROYA”!
Aşk kim sıkıştırdı araya?
Çıkıp biri sormalıydı
HOMEROS’A.

Bir tutku uğruna
”INANNA”
Az mı çektirmişti ölümsüzlüğü ararken
”GILGAMIŞ”a?

Savaşa son verdi
İki kent
Bir kadın kokusuna.
Boşuna mı yazıldı
Koskoca
“LİSİSTRATA”?
Zenginlik, yastık altında saklanan para

Bilseydi böyle olacağını
Vazgeçer miydi değiş tokuştan
Uygarlıklar ülkesi
“LİDYA”?

Hızla akıp geçer zaman.
On binlerce yıl ötesinden,
Birileri hesap yapmalı
Neler kaldı günümüze
Yüz kızartıcı savaşlardan,
Ve aşktan başka?
Ne kalabilir yarınlara
“YÜZYILLAR”dan?

Nusret Karaca

ŞEHİR

Biblolar koymuşum dört bir yanıma,
Böyle ört bas edermişcesine yalnızlığımı, etmek istercesine.
Edememişim ya, olsun.
Olsun varsın, güller solar en kötü
Sayfalarca kurumuş, kırık kırık yapraklar,
Kırık kırık saçlar, parmaklar, bakışlar...
Çarşafı yıkadım
Yatak olabildiğince temiz, ruhum olabildiğince kir pas...
Yatmamak gerek.
Ayıp olur suya, hanımeli kokulu sabunlara
Rüyalar pert.
Gökkuşağı çıkmaz oldu sınıksız gözlerime
Sınıksız düğümler, düşler, düşüşler...
Kaldırımlar kayıyor altımda,
Yağmur bir beni ıslatır oldu.
Oralet buz, biraz tuz,
Çok sen, az da ben...
Menemenlik domates almalı
Kış uzun, sessiz, sensiz
Güvercinler kaçmış bulutlara.
Böyle korku, öfke, bir o kadar da hüznün
Bir o kadar sokak
Bir o kadar kapı
Bir o kadar insan...
İnsan çok
Senden benden çok
O kadar çok ki kaldırımlara tünemiş çıplak ayaklar.
Koskoca reklam afişleri önünde ayyaşlar
Ey sevgili abiler, ablalar, televizyon başında uyuyakalanlar!
Terzi Nuriye, Bakkal Mustafa, Çöpçü Hamza!
Bu şehir benim, ben şehirim!
Arkamdan çok su döküldü,
Döküldü de gitmedim.
Göç olmadı kalbime,
Ah olaydı da sudan önce gideydim.

Hilal Aytekin

KUMARBAZ

Hiçbir zaman bağımlı ve bağımsız kelimelerinin farkını anlamayacaklar
Ben ne bağımlıyım, ne de bağımsız.
Kelimelerim yok,
Yolum uzun, kırık dökük.
Dördüncü perde, seyirci durdu, küçük bir kız çocuğu gülüyor
Küçükler hep çocuk; çocuklar hep büyük.
Bulutların koca devleri taşıdığı masallar,
Beni hep ufuktan aşağı bıraktılar.
Ağzımdan yalanlar, içimden dualar tükürüyorum.
Amuda kalkmayı hiç beceremiyorum!
Güneş etimi yakarken ölüm tütüyor burnumda,
Kasap bıçakları sevişiyor kanla,
Sevişmek sadece Tanrı'ya mahsustu oysa.
Toplumsal kaygılar arasında dimdik durmaktan sıkıldım,
Fazla dik durunca belim ağrıyor,
İki kere ikinin dört etmesinden, kendimi kendimden çıkarınca kendimden başkasının
kalmamasından sıkıldım.
Parmaklarım sinekler kadar avare,
İçimdeki rutubet kokusunu dindiremedi fesleğenler.

Limon küf
Belgesel izliyorum, sözlük okuyorum,
Kendimi en çok abise benzetiyorum,
Rüyamda bir acuzeyle yatıyorum.
Ruhumu annemin rahminde bıraktım.
Ha cennet ha cehennem,
Hepsinin kapısından kimliksiz geçiyorum.
Evrene virgül koymaktan vazgeçtim,
Yaşamı uzatmanın lüzumu yok,
Doğum da benim, ölüm de...
Mucizeyi bekleyenlere çoktan el salladım,
Film izledim, bakkala gittim,
Aynaya bakmaktan çekindim.
Ve şimdi perde takıyorum gözlerime,
Bu kadar görmek yeterli,
Bakarken duymayı, duyarken algılamayı unuttum.
Bir bahis masasında zar olmaya gidiyorum.

Dipnot: Yeşilin ait olduğu tek yerin para olduğuna inanıyorum. Ağaçları sarıya, çimenleri mora boyayın. Hep birlikte üfleyin. Çabuk kurur.

Hilal Aytekin

ÜZGÜN

Yaşanmışlıklar mıdır bizi bağlayan yoksa?

Acı çekmek mutlu olmak mıdır?

Bir tarifi yoktur;

Varsa eğer, yaşayın onu güzel güzel.

Bir bakmışsın yıllardır mutlu, bir bakmışsın günlerdir üzgün...

Kaan Karyağdı

YABANCI

Kırmızı ruju dudaklarında biraz yanmış,
Gözleri buğulu bakıyor.
Kirpikleri ıslanmış,
Teni biraz daha solmuş,
Yüzündeki pudra taneleri belli oluyor.
Oysa makyaj yapmazdı o, benden sonra mı başlamış?
Nefesi bira kokuyor.
Köprücük kemikleri çıkmış,
Teninden yayılan sigara kokusu parfümüne karışıyor.
Benimleyken sigara da içmezdi o, kim sebep oldu acaba?
Yeni yıkanmış giysilerinin deterjan kokusu üzerinde oynaşiyor.
Yatakta sevişmiş saçları,
Köprücük kemikleri çıkmış,
Sola eğik duruyor;
Sağa doğru da yalpalıyor çokça.
Tutmak için öne gidiyorum.
O birkaç adım geriye kaçıyor,
Oysa o gözler, benden başkasına fısıldamayı bilmeyen dudaklar,
Nasıl oluyor da uzaklara dalıyor
Şu güzelim Haliç'in kıyılarında?
Nefesi bira, teni sigara olmuş bu kadın,
Her bakışını bildiğim kadın mı bu?
Yanmış kırmızı rujuyla
Tanıyor muyum onu? Hâlâ...

M. Sirena Pak

ÖYLESİNE DİZELER

Biz çocukken mutluluğa inanırdık.
Çekirdek çitlerdik,
bir yandan çay içerken bahçede
nar ağacının gölgesinde.
Çocuk gönlümüzde aşklar barınırdı safça...
Yıldızları bile paylaşırdık.
Sevgililerimizin adını verirdik yıldızlara,
Bazen de yıldızların adını sevgililere.
Tül perdelerin ardında beklerken Ediz Hun'ları
Dağıldı gitti hayatlar
Hiç tanıyamadığımız adamlarla.
Bundandı kırılmalıklar,
Bundandı alınganlıklar.
Sen bir parantez oldun hayatıma.
Sevinçtin, umuttun,
Aştın...
Kalk gidelim demiştin buralardan
Çok uzaklara.
Birbirimizin gözlerinde kaybolacağımız yerlere
Hesapsız kitapsız yaşayalım aşkı
El ele, diz dize...
Sonra sen gittin,
Ben kaldım.
Kalakaldım öylece
Dondu hayat,
Dondu zaman...
On yıl geçti,
Yirmi yıl geçti,
Yüz yıl geçti...
Şimdi gel diyorum işte
Sen gelirsen yalnızlık gider,
Sen gelirsen umutlar tüter,
Sen gelirsen dünya döner.
Haydi gel!
Haydi kalk gel!

Ayzıt

HAMUŞ VE BİŞNEV...

Aşuk muyduk Maşuk mu?
Ne fark eder?
Kimi zaman
Gecelerime doğan aydın.
Aylizlerini görmemek içindi kör olmam,
Ya da o ışığı gördükten sonra yaşayabilmek
İçindi
kör olmam.
Kör olan Aşuk'tum kimi zaman,
Kimi zamansa ona acıyarak bakan Maşuk.
Seni anlamak,
Dokunmadan yaşamak lazımdı.
Sen tutarken başka elleri,
Maşuk için ellerini kesen Aşuk'tum,
Ya da başka elleri tutan Maşuk.
Belki Maşuk'a ben diyendim,
Belki Aşuk'a sen dedirten.
AŞK kendini bilmek,
Kendini bulmak değil miydi?
Söylesene
Hangimiz Aşuk'tuk, hangimiz Maşuk?
Sen aşkı bedenlere sığar mı zannettin?
Bu yüzden
Ruhumda bir ney sesiydin.
Seni gecelere üfledim.
Öyle ulvi, öyle ulvi bir mertebeydi ki bendeki yerin;
İnan!
İstesen, istesen sen bile erişemezdin.
İki kişilik bir masal yazmaktı isteğim.
Oysa,
Başka masalların kahramanıydın, bilmez miydim?
Uzansam tutacaktım; ama Kaf Dağı'nın ardıydın, erişemezdim.
Masallar yazmazdı mutlu sonun ötesini;
Bu yüzden mutsuzluğu seçmiştim,
Ki masalımız bitmesin.
Anlamadın, anlayamazdın;
Çorak toprağında gözeydim,
İçemezdin.
Suya yazdığım hikayemdin, okuyamazdın.
Çölde serabındım, göremezdin.
Sessizdi benim çığlıklarım, duyamadın.
Dünyan küçüktü, ruhun sığ
Sen beni anlayamadın.
Seninle aynı baharı da yaşamadık;
Senin baharın yeşille donanırken,
Ben senden kalan rüzgarlarla kuru dallarımı savurdum.
Ne olacaktı ki dedim, biliyordum;
Baktığın pencerede ben yoktum.
Bende ise, senin ilkbaharın...

Ben zaten umut etmemiştim, sessizce yola koyulmuştum.
Bir ayrılık falıydı,
Biliyordum, sonu başından belliydi.
Ömür kışa yaklaşmıştı, çok da geç kalmıştık.

Sonra
Ne Aşuk, ne de Maşuk...
“Hamuş” dedim kendime Mevlana misali...
Hamuş olmayı seçtim, hem de bu kadar sözün üstüne
Anlamadığın bütün kelimeleri sustum; çaresizce...

Aşk bedenlere sığar mıydı,
Sığabilir mi sandın bedenine?

Döndüğüm sema değildin,
Aşka âşıkı benim yüreğim.

Bişnev -dinle-
Aşk, Elif miktarı sevilebilmek için
gelen her tehlikeye
vav gibi Hamuş olabilmekmiş.
“Hamuş” dedim Mevlana misali kendime,
Gecelere hapsedtim yüreğimi.
Öyle ulvi bir mertebeydi ki bendeki yerin,
Sen bile erişemedin!

Hilal Su Özdemir

AŞK ESİRİ

Ödemem gereken bir kefareť,
Gözlerim, gözlerine esaret...
AŐkının aciz bir kölesiyim ben,
Duygularım esir, kalbim tutsak,
Ya bir gün, Ya bir gün kan kusarsak!
GülüŐün kalbimdeki sevginin kıvrılıŐı.
Bu yalvarıŐı kim duyar, bu yakarıŐı?
Duy sesimi! Hasretinle parçalanırken yüreğim.

Tutunacak dal arama kendine.
Senin dalın benim, ben ki aciz bir çiçek...

Ayşe Alkan

ZAMAN

Zaman...

İnce, bir o kadar keskin.
Okşadığı paramparça.

Zaman...

Bir tren, birçok vagon;
Birinde hak yüklü, ötekinde suç, bir diğerinde muamma...

Zaman...

Onlarca tünel...
Geçemez bir tren iki tünelden
uzayıp giden iki ray; gelmiş ezelden
Kader mi çizer, keder mi? Bilinmez.
Vursun mührünü tez elden.

Zaman...

Sen misin var eden var...
Adın neden dar?
Huyun da bir oyun iki zar
Yekten kes beni, istemez çar!

Ahmet Salih Güneş

İÇİMDEKİ KIZ

Hıçkırık sesini duydun mu? Biri ağlıyor.
Ağlıyor içimdeki küçük kız ve kızıyor bana.
Kızıyor çünkü dışarı çıkmasına izin vermiyorum.
Dışarı çıkarsa zarar görecektir, biliyorum.

Ama o, özgürlüğünü elinden aldığı düşünüyor.
Anlamıyor onu korumaya çalıştığımı.
Bunu anlamak için çok küçük.
Onu istemediğimi düşünüyor.

Karanlıktan korktuğunu söylüyor.
Ama bilmiyor dışarının ne kadar karanlık olduğunu.
Gürültüyü sevmiyor ve dışarı onun için çok gürültülü.
Oysa içerisi oldukça aydınlık ve sessiz.

Ayşegül Karali

SESSİZLİK

Öylece durdu; sustu, sustu
Ve baktı gözlerime...
Bir yaprağın sararan haliyle
Soldu, soldu yanakları.
Derin sessizliğe,
Süzüldü gözyaşları.
Özledim... özledim...
Sonbaharın hüznü gözlerinde
Çaresizce... sustu, sustu.
Sevdi ve yine sevdi,
Umutsuzca.
Özledim... çok özledim...
Umutsuzca,
Bekledi, bekledim.
Sonbaharlarda...

Gülfer Şentürk

GÖZLERİNİ DİNLİYORUM

Soğuk bir kış gecesindeyim,
İçim yangın, dışım donuk.
Işıklar sönük, etraf karanlık,
Gözlerini dinliyorum.

Üşüyorum, yangınlar içinde.
Üstümde yılların ağırlığı,
Dışım darmadağın...
Gözlerini dinliyorum.

Acıyorum kendime,
Amansız dertlerimle,
Boşvermiş duygularıyla
Gözlerini dinliyorum.

Adeta uçmayı öğrenen bir kuşum,
Aylardır aşkınla sararıp solmuşum,
Ben böyleyken mahvolmuşum,
Gözlerini dinliyorum.

Bir kadının sabrıyla bekliyorum,
Kırılmış bir çift kanadıyla ürkek bir ceylan edasıyla
Gözlerini dinliyorum...

Derya Turan

HÜLYA'YA

Kalbimde karanlıkların korkusu,
Alnımda damla damla ter,
Ayaklarımın altında gıcırdardı her adımda
Tahta basamaklı merdivenler...
Gıcırdardı,
Seni düşündüğüm geceler...

Seni düşündüğüm geceler,
Gözlerime uyku girmezdi.
Seni düşündüğüm geceler,
Mektup yazardım, şiir yazardım;
Bitmezdi,
Seni düşündüğüm geceler...

(GİZLİ HAYRAN)

AHÇIÇEK

Gülünce koyu şimşek gözlerinle en içimde,
En içimde bir kara bulut parçalanırdı, görürdüm.
Kalemim mürekkebini ağlardı günlerce,
Günlerce, gecelerce susturamaz yazardım.
Göz görmeyince sükûta erer sandım yürek.
Sanımla kaldım, zannımla kaldım; bir başıma kaldım körçişek.
Merakım olmayan sonlar, hatırlamadığım şarkılar bana yol gösterecek,
Oysa ben en çok seni takip ettim, bulçişek.

Özge Yıldız

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük!
Özgürlüğe kavuştuğun gün,
Gülümseyecek gözler,
Bahar olacak yeniden,
Gösterecek güneş yüzünü
Ve açacak çiçekler,
Renk renk,
Cıvı cıvı!
Bir mutluluk,
Bir sevinç
Alacak insanları yeniden!

Şıvga Gündoğdu

SES

Sersefil kaldırımlar üstünde serserilerim, kaldırımla boğuşurken;
Papatyalarımın boynu bükük, gölgemle dans ediyorum.
Serserilerimin boynunda tasmalarım,
Kırdıkça kırk parçada bozguna uğradılar,
Kaldırımların bekçileriydiler,
Yaşamın keskinliği indi başlarına
Ölümü bilmeden önce doğurdum onları
Bacaklarımın arasından yaşam bahşettim.
Bana verildiği gibi, onları kutsadım.
Ve şimdi de ölüme boğdum. Bunu yapan ben olmalıydım.
Beklemek onlara acı verirdi.
Önce yokluğumla besledim.
Tel örgülerime kuşlar kondurdum, kana bulanmış beyaz kuşlardı bunlar.
Sarıldık ve kalplerimiz bir oldu. Kuşlar ölmüştü oysaki.
Tel örgülerimde yandılar.
Yandıkça ışığa boğulduk, boğduk.
Gördük ki varlıklarımız aynı bir anlam içermemiş.
Serserilerim vardı kaldırımlarımın bekçiliğini yapan, ısıklarıyla eşlik ederdiler umutlarıma;
Sersefil olmasalardı bu saçmalık krallığında, sonum olurdular ben sonsuza uçamadan.

Türkan Akcı

SÖYLE BANA

Söyle...

Söyle bana

Neden seni görünce

Kalbim atmaktan vazgeçiyor?

Neden dudaklarımın arasından çıkan

Her kelimedede sen oluyorsun?

Neden baktığım her yerde

Seni görüyorum?

Neden senin yanındayken

Ruhum sanki mahşerdeymiş gibi oluyor?

Neden beynim senden başka

Hiçbir şeyi düşünemiyor?

Söyle bana

Neden aklımda hep sen varsın?

Fatih Yalçın

TİPİTİP

Charlie'nin memesinde annemi ararken
Hulusi'nin sağrısında uyurken
Yumurta sarısıyla t ylerimi parlatırken
Kuzguncuk delikanlısı oluvermişim.
Gaziosmanpařa'ya da g t r lm ř m Moda'ya da.
Kismet olmasın artık başka semtler.
Buralarda her yer anı kokar,
Babam hala kuzguncuk delikanlısı,
Annemse rahmetli,
Yıkık hamam artık yuvam.
Ben bir sokak kedisiyim,
Acı değil sevgi isterim !

Mart/ 2016

Fatma Y ksel Bitim

VESAİRE

Sımsıcak bir gece,
Yıldızlar pırıl pırıl,
Deniz daha da mavi sanki.
Gökyüzü de kucaklamış tüm mavilikleri
Düşünürüm zaman zaman,
Tıpkı bu geceki gibi
Eğer gecen yoksa...
Güneşle mutlu olur musun bilmem ki ?
Daha nice güzel yanı vardır gecelerin...
Anlatamadığım her neyse işte,
Vesaire, vesaire...

Huriye Şimşek

VAKİTSİZ ZAMANLAR

Dar vakitler hep yanı başımızda,
Bir türlü hasreti yenemeyen
Akrep yelkovana ezeli hayran,
Yelkovansa telaşların peşinde.
Zaman takınmış kanatlarını,
Düşünmeden ve aramadan
Uçuyor hep mavi boşlukta.
Bir şey olsa...
Tüm saatlerin ayarı bozulsa,
Kiminin dursa, kiminin döne döne yavaşlasa,
Bizim saatlerimiz hiç olmasa,
Dar vakitler artık kalkıp gitse,
Yerine genişleri otursa...

Haziran/ 2017

Fatma Yüksel Bitim

GIBİ

Okulun son günü tatil diye,
Eve coşkuyla koşan o çocuk gibi,
Seviyorum seni.
O kadar mutlu ve samimi.
Pazartesi sendromuna girmiş gibi,
Trip atıyorum sana.
O kadar mutsuz,
O kadar mecbur.
Ben seni,
Bizim o köydeki adam gibi,
Seviyorum.
O kadar deli ve güzel.
İvana Sert'in,
Hala Türkçe konuşamaması gibi,
Seviyorum seni.
O kadar tuhaf, o kadar saçma.
Ben seni bir çocuğun,
Oyuna olan sevgisi gibi,
Seviyorum.
O kadar bağımlı ve sevimli.
Bir Türk'ün,
Çaya olan zaafı gibi,
Seviyorum seni.
O kadar tiryaki, o kadar cilveli.
Babam gibi sevmiyorum seni.
Benim sevgim o kadar sahte değil ki.
Ben annem gibi seviyorum seni.
İşte o kadar gerçekçi.

Esra Çam

YANLIŞ VE HATA

Maziye bir kere değil,
Defalarca baktım.
Nerde yanlış yaptım ben?
Yanlışımı, hatamı bilmiyorum.

Artık düşünüyorum,
Sanki çöl ortasındayım,
Yapayalnız kalmışım,
Bana can suyu veren yine sen oldun.

Arkamı dönüp bir baktım,
Arkamı dönüp bakan yine sen oldun;
Demek ki yanlış yapmamışım.

Bahtiyar Uzunoğlu

Ekim 2017

Kadıköy

ELLERİM KIRILSIN

Hayaller gerçek oldu diyordum,
Bulutlar üzerinde yüzüyordum,
Cennet bu olsa diyordum,
Aman Allah'ım ne bu mutluluk !

Birdenbire bir karanlık,
Bir ıssızlık bir hüznün,
Yer yarılrsa da dibine girsem!

Bir kuşun kanadını kırar mıyım?
Arkasını dönene, döner bakar mıyım?
Sen istemezsen yazar mıyım hiç?
Yazarsam ellerim kırılınsın!

Bahtiyar Uzunoğlu

BENİ ANLAMAYACAKSIN

Bir güneş doğacak bir gün Kandilli sudayken,
Avuçlayacağım ışıkları sık sık senin içi,
Al diyeceğim senin olsun diye
Duymayacaksın beni anlamayacaksın.

Mehtaptan da iri bir gül yapacağım.
O Kanlıca sahilinde hırçın denize karşı,
Öp diyeceğim solmasın diye
Duymayacaksın beni anlamayacaksın.

Hep o sokaklarda arardım seni ben.
Hisar'dan çıkıp da Emirgan'a bakarken,
Gör diyeceğim martıların şahitliğini
Duymayacaksın beni anlamayacaksın.

Sor söylesin ağaçlar beni sana,
Kuşlar çiçekler yollar söylesin.
Anlat diyeceğim uçan böceklere sevdiğimi,
Duymayacaksın beni anlamayacaksın.

1999/Bir Demet Şiir 1

Mehmet Dağistanlı

BENİM YOLUM

Bir o tarafa, bir bu tarafa gidip geliyorum.
Her gün işe gidip geliyorum.
Yollardan gelen de var, giden de...
Başımın üstünde bulutlar geliyor, gidiyor.
Sahildeki dalgalar da öyle...
Her şey kurulmuş gel-git üzerine.
Dalıyor, geçmişime gidip geliyorum.
Düşünüyor, geleceğimi görüyorum.
Kader bu; gelmek de var, gitmek de...
Fakat herkesin yolu farklı farklı...
Benimki ise bana göre.

2004/Bir Demet Şiir 3

İbrahim Arısoy

ATAM

Sevgiyi gördüm mavi gözlerinde,
İnancı tattım.
Yaşama isteğini duydum sonra
Senin sayende Atam!

Sen yaktın bu ateşi,
Sevgiyi, inancı
Kardeşliği,
Umudu ve neşeyi...
Öğreten sensin Atam!

Taşıyan,
Özgürlük meşalesini;
Uygarlık yolunu çizen,
Ve gösteren güneşin doğuşunu,
Sensin Atam!

Vatanın sevgilisi,
Yüreğimizin sesi,
Halkın nefesi,
Simgesi çağdaşlığın,
Sensin Atam!

Yaktığın bu meşale,
Söndürülemez hiçbir güçle,
Atılamaz artık bu kan,
Damarlarımızdan...
Biz varız yolunda yürüyen,
Biz varız Atam!

1999/Bir Demet Şiir 1
L. Hansa Geçer

YOKUZ

Gözlerin kadar renkli değildi
Hiç bir kelebeğin kanatları...
Ova, deniz kadar büyüktü
Tuzsuz, köpüksüz, ruhsuz,
Susuz...
Bir denize tutsak
Alargaya çekilmiş adam...
Saravele!..
Rüzgarsız ne de olsa...
Şarkıların da tadı yok
Gülmeler gülümsüz
Şerefinde kadehlerin
Şarhoş bir nöbet...
Bırak kendini öyleyse
Ne de olsa yokuz...

Bilge Bordanacı

HÜZÜN

Hüzün benim yüzüm

Aynaya baktığımda gördüğüm sadece yalnızlık, dokunduğumda sevda yanığı bir kuruluk,

Yüreğimde hiç dinmeyen bir sızı,

Kahpe rüzgarların tutuşturduğu yangınlar...

Bir de hüznümü katlayan isyanlar var.

Sessiz çılgınlıklar atıyorum matem rengi gecelerde, hatta kalabalık yalnızlıklarımda...

Gittin; senden geriye kalan tek şey koskocaman bir boşluk,

Dipsiz kuyu misali...

Nalan Özduş Şibik

MERYEM ANA

Hissiz bir insandım;
Olabildiğince az üzülen,
Olabildiğince az sevinen,
Yılların verdiği yalnızlık ve izole olunmuşluk...

Kimseden nefret edemeyen,
Kimseyi sevmeyen ben,
Ne oldu da filizlendi bu duygular?

İçimde fırtınalar koparan bir çift göz,
Başka kim kavramak ister o belki benim kadar?
Aşk veya sevgi değil,
Tüm hayatımın amacı, yaşam gayesi.

Meryem Ana'nın evinde,
İsa'nın doğduğu odada,
Tüm kutsallığı ve büyüyle
Tek dileğim onu bir kez daha görebilmek.
Mumu yakıp dua ederken
Tek aciz isteğim bu.

Ömer Faruk Deli

UMUTSUZLUK

Her Şeyi güzelleŐtiren sadece onun glmsemesiydi;
Bu Őehri, sokaklarını, yoksullarını.Gözlerinin altındaki morluklar
Kalbime mühürlenmiŐ gibi,
Tılsımlı ve sonsuz.

İmknı yoktu dokunmama,
En büyük gnahtı bu kimilerinin gözünde.
Ellerim uzanmazdı yanı baŐımda olsa bile,
Sadece izler dururdum,
Sonu olmayan bir yola bakarmıŐçasına.

Ama bunlar kime, neye yarar?
Umutsuz bir romantiĐin sözleri bunlar,
Acısını en büyük yücelmesi bellemiŐ,
Tek zararı kendine,
Tek yararı uykusuz, kederli gecelere olan.

Ömer Faruk Deli

DENİZE BAKARKEN

İçimden geldi,
Balkona çıktım bakıyorum:
Her yer derya deniz,
Deniz güzel, hava güzel...
Allah'ım, harika bir manzara!
Şükretmemiz lazım sana.

Emine Irmak

TAHAYYÜL

Bırakalım şiirlensin dudaklarımız.
Bırakalım hayat bulsun ruhumuzun sokaklarında.

Nur Demirbaş

RÜZGÂR VE BEN

Dalgalı bir denizin ortasında kalmışım,
Sürükleniyorum...
Rüzgâr nereden eserse oraya sürükleniyorum.
Yönümü iyice şaşırıyorum.
Önümde iki seçenek var,
Ne yapsam bilmiyorum.

Cemre Yılmaz

SEVİP DE BULUŞAMAYAN KALPLER

Aldırma benim yalnızlığıma,
Sakın bakma gözyaşlarıma.
Keşke sonumuz böyle başlayıp böyle bitmeseydi.
Şunu da unutma sevgilim, ben seni bir ömür seveceğim.

Kaan Kral Yılmaz

ZAMAN DURSA

Herkes indirse maskesini,
Belki bir an olsun,
Zaman dursun ya da kötülükler
Ya da her şey, her şey dursun.

İnsanlar affetsin birbirini,
Küsler barışsın, kavgalar bitsin
Beyaz bir sayfa açsın herkes,
Herkes her şeyi bir an unutsun.

Siperlerden, zincirlerden kurtulsun,
Gardlar indirilsin aşağıya
Ne savaş kalsın soğuşuyla sığıyla
Ne de politikası, kavgasıyla.

Sevgiyi kucaklasın herkes bir anlığına,
Aslında varacak o zaman her şeyin farkına,
Varmasa bile anlaşılmayacak mı?
Belki bugüne, belki yarına...

Beril Nur Büyükçolak

BEN BİR ÖĞRETMENİM

Ben bir öğretmenim;
Yavruları için gecesini gündüzüne katan,
Onlarla nefes alıp, onlarla koşup oynayan.
Onlarla yatıp onlarla kalkan.
İşte ben böyle bir öğretmenim.

Bir harf uğruna
Kırk yıl köle olunan,
Büyük şehirde boğaz tokluğuna çalışan,
Doğu'da kalleşçe arkadan vurulan,
İşte ben bir öğretmenim.

Kalleşçe vurulsam da ben,
Bir gidersem on gönderirim,
Yüzlerce öğretmen yetiştiririm.
Atatürk'e bile her şeyi öğreten benim,
Ben böyle bir ulusun öğretmeniyim

Ben Mustafa Kemal'in yurdunda öğretmen,
Ben hiç bir zaman başı eğilmeyen,
Her zaman her yerde gururla dimdik yürüyen,
İşte ben öğretmenim.

Zekiye Büyükçolak (Öğrenci Velisi)

BAĞIRIŞ

Basit olmamalı bu kadar sevgi,
Sabah sevip akşam sevmemeli mi?
Yalan dolan üstüne kurulu ilişkiler,
Üzülür oyun tahtası gibi hissedenler

Üzülen düşünür:

Acaba gerekli olan kötülük müdür?
Kötüye bir şey olmaz derler,
Peki ya sevilir mi?
İyiler olur kaybeden, değer veren.

Kalp atışlarım daha gür sesimden,
Bağırıyordum seninle ben,
Kısıldı sesim benden gittiğinde sen.
Sesim çıkmıyor artık, sessizim ben.

Hüseyin Kuş

KORKTUĞUM ŞEY BAŞIMA GELDİ

Yatağında cansız bedenim,
Çıđlıklarım bođazımda bir dűđüm
Avuçlarımda buz gibi ellerin
Uyandıramadım seni annem ,
Duyuramadım sesimi...
Senden ayrı senden uzak,
Nefes alamıyorum annem
Sen diye toprağa sarıldım.
Gözlerim duvardaki resminde
Ne zormuş yokluđun,
Ne zormuş kabullenmek....
Sadiye Tavukçu

ATA'MA

Vatan varsa elde, tutulmalı baş üstünde.
Asker varsa emrinde, boş bırakmamalı halinde.
Türklük yücedir kendini bilene,
Ne demiş Ata'm:
Ne mutlu Türk'üm diyene!

Hüseyin Kuş

SABIR

Sabır...
Direniyorsam sana,
Senin için bu acıya,
Sabredip bekliyorsam hâlâ,
Bir umut, aklımdan çıkmıyorsun asla.
Unutmadan evvel düşün beni;
Senin için göğüs gerdiğim,
Sevdam için savaş verdiğim,
Saatlerce düşündüğüm,
Sen benim için var mısın hâlâ?
Ya da sabrıma yenik düşüp
Kalbime mi hapsettim yoksa?
Sabır, ya taşı çatlatır
Ya da seni anlatır.
Seni anlatırken çatlayan taşım galiba.
Ne senden vazgeçebildim,
Ne de verdiğin acıdan.
Sevdana olan sabrım,
Yarama merhem oldu adeta.
Yaram için sabrediyorum,
Sen benim için bittin.
Sanırım, galiba...

Hüseyin Kuş

KORKUSUZCA SEV

Korkusuzca bakmak istiyorum gözlerinin içine,
Sevmek istiyorum seni sen olduğun için.
Her şeyden korkarken, korkusuz olmak istiyorum senin için.
Gidişini düşünmeden sevmek istiyorum seni.

Yaşamaktan nefret ettiğim an gir hayatıma; ben seni hayal ettikçe sen gerçeğim ol.
Yalanlarla dolu hayatımda tek doğrum ol.
Gel artık yüreğime, gülüşümün sebebi ol.

Ben mutluluğu istedikçe sen girdin hayatıma,
Bir anda aldın beni benden.
Kimseleri sevemez oldum senden sonra,
Hayatım oldum aniden.

Gülsüm Yuğurtçu

DİYORUM

Beynime üşüşen kelimeleri toplasam,
Toplayıp bir şiir dersem diyorum.
Olmuyor Nusret Hocam olmuyor,
Önümdeki simidi kuşlara versem diyorum.

Ufka baktım sisli, puslu göründü;
Öylece oturup kalsam diyorum.
Kendinden habersiz insanlar arasında
Ben de bu gürüha uysam diyorum.

Birkaç satır yazdım olmadı,
Şimdi saçlarımı yolsam diyorum.
Artık bende hiç sabır kalmadı,
Bu mekândan artık gitsem diyorum.

Mustafa Sağlık

HIÇLIK ŞAİRİ

Yalnızlığı teklik hale getirmiş oğlan,
Sabrı yazıya geçirir gibi,
Zamanı nefise işler gibi,
Veda vakti gelmiş, ölümü benimsemiş oğlan.

Çıkarılmış camdan o hayretle bakan yalnızlığın kederi kafasını,
Zapt edememiş mahcubiyetini.
Ezilmiş altında gözleri, sözleri dayanamamış,
Bu yaratılmışlığın bünyevi kahroluş sebebinin karşısında.
Küçükmüş bu oğlan.

Acıları tekliflerin eleğinden geçirmiş nihayetinde.
Dik durmuş bu kadere, boyun eğmiş acziyete.
Lisan-ı halmiş onunkisi; gerek söz, gerek manaca noksanları bulunmayan ifade.

Halis, kusursuz ve şüphesiz...
Doğru yolun mutlak hakikatinde kaybetmekse kendini,
Kaybolan çocukluğunun aynadaki yansıması gibi,
Buram buram gerçeklik kokan neticeye ulaşmaktı bütün derdi.

Siyahtan daha siyah olan bu genç oğlan,
Şimdi eskisinden daha günahkâr, daha karanlıktı.
Suçlarının ardına saklanan bir korkaktan ziyade,
Benliğini hiçe sayan, hiçlik şairi oluvermişti ansızın...

Burak Cavit Sicimoğlu